

at udføre denne Gerning i Ministeriet, og saa var det jo kun en ren Sinecurepost. Jeg skal endnu kun bemærke, at vi med Hensyn til Kellers Enkes Stilling have gjort denne lidt gunstigere, end den er i selve Lovforslaget, og det nærmest af Hensyn til de overordentlig store Værdier, hun afleverer. I Lovforslaget fastsættes det, at hun skal have 50,000 Kr., som skulle udbetales Arvingerne efter hendes Død og forrentes med 4 pCt., det er altsaa 2000 Kr. Det foreslaas nu, at disse 50,000 Kr., som tilfalde Kellers Enke, skulle staa rentefrit, til de skulle udbetales efter hendes Død, hvorimod hun opbeholder den Pension, hun staar for i Anstaltens Regnskab, det er 3000 Kr. De ville altsaa se, at det i Grunden er en Forbedring af hendes Stilling med 1000 Kr. aarlig. Naar der imidlertid ses hen til de store Værdier, som ere opsparede ved Professor Kellers og hendes Virksomhed, er det ikke for meget. Jeg skal med disse Bemærkninger slutte og anbefale Flertallets Forslag.

J. Sage: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal gøre. Som ærede Medlemmer ville have set, er der stillet to Mindretalsforslag. Det ene omhandler Revisionen for Anstaltens Regnskaber, det andet angaar Valget af Direktør. Mindretallet kan ikke være enig med Flertallet i, at det skulde være den hensigtsmæssigste Revision, den, der kan etableres her af Rigsdagen. Det er jo i Virkeligheden en Principforandring med Hensyn til Revisionen af denne Art Regnskaber, som her foreslaas, og det forekommer mig, at der maatte anføres betydelig mere for en saadan Principforandring end det, som den ærede Ordfører for Flertallet har fremsørt, hvis man skulde gaa ind derpaa. Det staar for Mindretallet som aldeles utvivlsomt, at naar en politisk Forsamling skal vælge Revisorer, Bestyrelsesmedlemmer eller hvem som helst, ville disse Valg nødvendig faa en politisk Karakter. Det kan ikke være andet. Det kan være en Fordel i visse Retninger, men er ogsaa forbundet med Ulempe, og i saglig Henseende maa det efter Mindretallets Mening absolut siges at have store Ulemper. At Rigsdagen skulde være en Institution, der var særlig stiftet til at vælge en Revision med den fornødne saglige Erfaring og Kritik og de tilstrækkelige Forudsætninger, tillader Mindretallet sig at betvivle. Vi have derimod en Administration, hvor der har udviklet sig et Revisionsvæsen til en høj Grad af Fuldkommenhed, og derfor have vi tilladt os at foreslaa, at den her

omhandlede Revision henlægges til Finansministeriets Revisionsdepartement. Naar den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, at en saadan Anstalt, som der her er Tale om, kunde let sygne hen, og at der maatte føres Kontrol med den, for at man kunde være sikker paa, at Direktøren gør sin Pligt, saa forekommer det mig, at det er en alt for stor Opgave, man der har villet stille Revisorerne. Vil man føre Kontrol med, om Anstalten virkelig bestyres, som den skal, maa det ske ad anden Vej end ved Hjælp af et Par Revisorer, som i Virkeligheden nærmest kun have at paase, at Regnskaberne ere i Orden. En saadan Udvidelse af Begrebet Revisorer tror Mindretallet vil have ret betænelige Konsekvenser. — Hvad det andet Spørgsmaal angaar, nemlig Valg af Direktør, kan Mindretallet meget vel indrømme, at som Regel bør det ikke være Tilfældet, at en Statsembedsmand, som har mange og store Opgaver at løse og mange Pligter, tillige skal honoreres med et Embede som dette, der i Virkeligheden kræver mere Tid, end en saadan Embedsmand som Regel vil kunne asse. Men der er jo dog stor Forskel paa at etablere noget som en Undtagelse og saa aldeles at forbyde det, og Mindretallet kan ikke erkende, at det helt bør forbydes at vælge en Embedsmand. Saaledes som Forholdene ere hos os, hvor der er saa faa Personligheder, der ere stiftede til denne Art Stillinger, og hvor det kan være i Sagens Interesse, at der til Direktør vælges en Mand, som maaste allerede har et andet Statshverv, hvor hans Arbejde ikke kan undværes, forekommer det Mindretallet, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at forbyde Valget af en saadan Mand. — Jeg skal altsaa anbefale Mindretallets Endringsforslag.

Inden jeg slutter, skal jeg ikke undlade at tiltræde den varme Anerkendelse, der fra Ordførerens Side er ydet afdøde Direktør Keller og dennes Enke. Udvalget er enig om, at vi foruden at anerkende den overordentlige Dygtighed, som Keller har vist, tillige maa anerkende, at der fra Familiens Side er vist en særlig Grad af Besiddenhed over for det offentlige med Hensyn til de Fordringer, som den stiller. Naturligvis maa man ikke gaa ud fra, at Vurderingen af Gjendommene slaar fuldt ud til, idet det følger af sig selv, at det er Gjendomme, som ikke godt kunne benyttes til andre Ting, efter at de en Gang ere blevne indrettede til dette Bemed, men som Belønning for en saa storartet Virksomhed, som her er bleven udfoldet, er 50,000 Kr. een Gang for alle en overordentlig besteden Fordring og vist